

Práce se zabývá francouzskou zahraniční politikou vůči regionu Magrebu v období V. republiky, především pak obdobím prezidentského mandátu Nicolase Sarkozyho (2007-2012) a změnami, které na tomto poli nastaly v souvislosti s událostmi arabského jara. Analyzuje tradiční cíle a nástroje této politiky, a to především v souvislosti se dvěma zeměmi této severoafrické oblasti, a to Tuniskem a Libyí. Hlavním cílem je pak poukázat na změny, které v tomto ohledu přinesl mandát Nicolas Sarkozyho, a zjistit, zda skutečně došlo k odklonu od dosavadní koncepce, již si Sarkozy předsevzal, a to především v otázce lidských práv.